

Nadal: 8 de Gener

Text de l'Evangelí (Mc 6, 34-44): En aquell temps, Jesús veié una gran gentada i se'n compadí, perquè eren com ovelles sense pastor; i es posà a instruir-los llargament. Quan ja s'havia fet tard, els deixebles s'acostaren a dir-li: «Aquest lloc és despoblat i ja s'ha fet tard. Acomiada la gent, i que vagin a les cases i als pobles del voltant a comprar alguna cosa per a menjar». Però Jesús els respongué: «Doneu-los menjar vosaltres mateixos». Ells li diuen: «Per a donar-los menjar hauríem de comprar pa per valor de dos-cents denaris!». Jesús els pregunta: «Quants pans teniu? Aneu a veure-ho». Ells ho miren i li diuen: «Cinc pans i dos peixos».

Llavors Jesús els va manar que fessin seure tothom en colles a l'herba verda. La gent s'assegué en grups de cent i de cinquanta. Jesús prengué els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, digué la benedicció, partí els pans i en donava als seus deixebles perquè els servissin a la gent. També va repartir els dos peixos a tothom. Tots en van menjar i quedaren saciats. Després van recollir els bocins de pa que havien sobrat i n'ompliren dotze cistelles, i també van recollir les sobres dels peixos. D'aquells pans, n'havien menjat cinc mil homes.

«Perquè eren com ovelles sense pastor»

Mn. Xavier SOBREVÍA i Vidal
(Sant Just Desvern, Barcelona, Espanya)

Avui, Jesús ens mostra que és sensible als mancaments de les persones que li surten al seu encontre. No pot trobar-se amb persones i passar indiferent de les seves necessitats. El cor de Jesús es compadeix en veure la gran gentada que el seguia

«com ovelles sense pastor» (Mc 6,34). El Mestre deixa a part els projectes previs i es posa a ensenyar. Quantes vegades nosaltres hem deixat que la urgència o la impaciència manin la nostra conducta? Quantes vegades no hem volgut canviar de plans per atendre necessitats immediates i imprevistes? Jesús ens dóna exemple de flexibilitat, de modificar la programació prèvia i d'estar disponible per a les persones que el segueixen.

El temps passa de pressa. Quan estimes és fàcil que el temps passi molt de pressa. I Jesús, que estima molt, està explicant la doctrina prolongadament. Es fa tard, els deixebles ho recorden al Mestre i els preocupa que la gentada pugui menjar. Llavors Jesús fa una proposta inversemblant: «Doneu-los-en vosaltres mateixos» (Mc 6,37). No només li preocupa donar aliment espiritual amb els seus ensenyaments, sinó també l'aliment del cos. Els deixebles posen dificultats, que són reals, molt reals!: els pans «costarien un dineral!» (Mc 6,37). Veuen les dificultats materials, però els seus ulls encara no reconeixen que qui els parla ho pot tot; els falta més fe.

Jesús no mana fer una fila dempeus; fa seure la gent en grups. Comunitàriament descansaran i compartiran. Demanà als deixebles el menjar que porten: sols són cinc pans i dos peixos. Jesús els pren, invoca la benedicció de Déu i els reparteix. Un menjar tan minso que servirà per alimentar milers d'homes i encara en sobraran dotze coves. Miracle que prefigura l'aliment espiritual de l'Eucaristia, Pa de vida que s'estén gratuïtament a tots els pobles de la Terra per a donar vida i vida eterna.

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

•

«Et demanem, Senyor, que siguis la nostra ajuda i defensa. Que tots els pobles de la terra sàpiguen que tu ets Déu i no n'hi ha un altre, i que Jesucrist és el teu servent, i que nosaltres som el teu poble, el ramat que tu guies» (Sant Climent Romà)

•

«Només la misericòrdia de Déu pot alliberar la humanitat de tantes formes de mal, de vegades monstruoses, que l'egoisme genera en ella. Ell porta l'esperança: on neix Déu, neix la pau. I on neix la pau, no hi ha lloc per a l'odi ni per a la guerra» (Francesc)

-

«La compassió del Crist envers els malalts i les seves nombroses guaricions de tota mena (cf. Mt 4,24) són un signe esclatant que 'Déu ha visitat el seu poble' (Lc 7,16) i que el Regne de Déu és a prop» (Catecisme de l'Església Catòlica, n° 1.503)